

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 7.11.2007
KOM(2007) 677 lopullinen

2007/0238 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun
direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Yrityksiltä ja jäsenvaltioilta saatujen kommenttien perusteella on käynyt ilmeiseksi, että yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2008 annettuun direktiiviin 2006/112/EY (jäljempänä ”alv-direktiivi”) on tehtävä useita yksittäisiä muutoksia. Mitkään näistä muutoksista eivät kuitenkaan aseta kyseenalaiseksi alv-direktiivin perusperiaatteita eivätkä ole niin merkittäviä, että niiden vuoksi olisi ehdotettava itsenäistä direktiiviä.

Näin ollen vaikuttaa asianmukaiselta yhdistää kaikki alv-direktiivin tarpeellisilta vaikuttavat yksittäiset parannukset yhdeksi ehdotukseksi. Muutokset koskevat maakaasun, sähkön, lämpö- ja/tai jäähdytysenergian luovutukseen sovellettavaa alv-järjestelmää, EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan nojalla perustettujen yhteisyritysten verokohtelua, tiettyjen unionin laajentumiseen liittyvien seurausten huomioon ottamista sekä ehtoja, joilla voidaan käyttää tuotantopanoksiin sisältyvän alv:n vähennysoikeutta.

- **Yleinen tausta**

Nykyinen kaasua ja sähköä koskeva alv-järjestelmä perustuu suureksi osaksi 7. lokakuuta 2003 annettuun direktiiviin 2003/92/EY. Direktiivissä käytetty tekninen käsitteistö on kuitenkin johtanut siihen, että direktiivissä määritellyllä uudella verojärjestelmällä on liian suppea soveltamisala eikä se vastaa taloudellista todellisuutta etenäkään, kun on kyse maakaasutoimitusten arvonlisäverotuspaikasta ja maakaasun tuonnin vapauttamisesta arvonlisäverosta. Lisäksi vaikuttaa asianmukaiselta soveltaa samoja sääntöjä myös lämpö- ja jäähdytysverkoissa tapahtuvaan lämpö- ja jäähdytysenergian toimitukseen, koska kyseinen ala toimii vastaavalla tavalla kuin maakaasu- ja sähköala.

Yhteisö voi EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan mukaan perustaa yhteisyrityksiä tai muita järjestelmiä, jotka ovat tarpeen, jotta yhteisön tutkimusta, kehittämistä ja esittelyä koskevat ohjelmat voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön. Neuvosto totesikin 19. joulukuuta 2006 tekemässään päätöksessä (2006/971/EY), että tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013) toteuttamiseksi voi olla tarpeen perustaa yhteisyrityksiä. Näin ollen on hyvin todennäköistä, että tätä mahdollisuutta käytetään tulevaisuudessa yhä enemmän. Sen vuoksi on aiheellista määritellä asianmukaiset verotusperiaatteet tämän tyyppisiä yrityksiä varten.

Bulgaria ja Romania ovat, kuten muutkin uudet jäsenvaltiot, saaneet unioniin liittyttyään luvan soveltaa poikkeustoimenpiteitä, jotka koskevat pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävää verovapautta ja kansainvälisiin henkilökuljetuksiin sovellettavaa alv-järjestelmää. Nämä poikkeukset on avoimuuden ja johdonmukaisuuden vuoksi syytä sisällyttää alv-direktiiviin.

Yksi vähennysoikeutta koskevista perusperiaatteista on, että verovelvollinen saa vähentää tuotantopanoksiin sisältyvän alv:n vain, jos kyseisiä tavaroita ja palveluja käytetään verovelvollisen vähennyskelpoisiin liiketoimiin. Tässä yhteydessä Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että verovelvollisella on oikeus sisällyttää sekä

ammatti- että muussa käytössä olevat tavarat kokonaan tai osittain tai olla sisällyttämättä niitä lainkaan liiketoimintaansa liittyviin varoihin. Jos verovelvollinen päättää sisällyttää kyseiset tavarat kokonaan liiketoimintaansa, tällä on oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä alv suoraan ja kokonaan riippumatta siitä, ovatko tavarat sekä ammatti- että muussa käytössä. Jos tavarat ovat muussa käytössä, niistä kannetaan alv:a aiheutuneiden kustannusten perusteella samalla tavoin kuin vastikkeellisesta palvelujen suorituksesta.

Vaikka verovelvollisen jokaisen valinnan tulisi periaatteessa johtaa samanlaiseen tulokseen, voidaan kuitenkin todeta, että sekä ammatti- että muussa käytössä olevien tavaroiden sisällyttäminen yrityksen varoihin parantaa yleensä yrityksen likviditeettiä, koska tavaroiden ei-ammattillinen käyttö keventää verorasitusta, joka vähenee sitä enemmän, mitä suurempi osuus tavarain käytöstä on ei-ammattillista käyttöä.

Tämä koskee erityisesti kiinteää omaisuutta, koska sen hankintakustannukset ovat yleensä hyvin suuret, se voi olla ja usein onkin samanaikaisesti sekä ammatti- että muussa käytössä ja sen taloudellinen käyttöikä on periaatteessa paljon pitempi kuin muilla ammattikäytössä olevilla tavaroilla. Sen vuoksi on aiheellista mukauttaa kiinteään omaisuuteen sisältyvän alv:n vähennystä, jotta tuotantopanoksiin sisältyvää alv:a koskevan vähennysoikeuden alkuperäinen käyttö ilmentäisi paremmin edellä mainittua peruseriaatetta ja jotta estettäisiin tietyt mekanismit, joilla pyritään saamaan perusteettomia likviditeettietuja.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Yhteistä alv-järjestelmää säännellään nykyään 28. marraskuuta 2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/112/EY, joka on 17. toukokuuta 1977 annetun kuudennen alv-direktiivin uudelleenlaadinnan tulos.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ei koske tätä ehdotusta.

2) KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Koska ehdotus sisältää pääasiassa teknisiä muutoksia, siitä on kuultu pelkästään jäsenvaltioita alv-komiteassa ja työryhmässä nro 1.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei ole tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Direktiiviehdotus sisältää pääasiassa teknisiä säännöksiä, joilla ei kyseenalaisteta yhteisön alv-lainsäädännön peruseriaatteita.

Vähennysoikeuden käyttöä koskevan peruseriaatteen palauttamisella poistetaan ensisijaisesti mahdolliset verovelvollisten väliset erot. Sen jälkeen tämän säännön soveltaminen on sekä verovelvollisten että veroviranomaisten kannalta neutraalia.

Näin ollen ehdotuksesta ei ole ollut tarpeen tehdä vaikutustenarviointia.

3) EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Ehdotuksessa esitetään, että maakaasua ja sähköä koskevan alv-järjestelmän soveltamisalaa laajennetaan käsittämään kaikentyypisissä kaasuputkissa sekä kaasusäiliöaluksilla kuljetettavan maakaasun luovutus ja tuonti. Lisäksi ehdotetaan, että samoja sääntöjä sovelletaan lämpö- ja/tai jäähdytysverkoissa kuljetettavan lämpö- tai jäähdytysenergian luovutukseen ja tuontiin. Alv:n alaisten palvelusuoritusten verotuspaikan osalta ehdotuksessa esitetään, että kaikkia palvelusuorituksia, jotka liittyvät sähkö-, maakaasu-, lämpö- ja/tai jäähdytysverkkoihin pääsyn tarjoamiseen eivätkä pelkästään jakeluverkkoihin pääsyyn, verotetaan palvelujen hankkijan jäsenvaltiossa. Lisäksi ehdotuksessa yksinkertaistetaan menettelyä, joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa alennettua alv-kantaa maakaasun, sähkön ja lämpöenergian luovutukseen.

Ehdotuksessa esitetään myös, että EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan nojalla perustettujen yhteisyritysten verotuksellista asemaa selvennetään alv:n osalta. Kun kyseessä ovat yritykset, jotka on perustettu yhteisön tasolla tukemaan yhteisön tutkimustoimintaa, on syytä ottaa huomioon niiden yhteisöluonne ja erityinen rahoitustapa. Niiden rahoittaminen yhteisillä varoilla varainhoitoasetuksen 185 artiklaa soveltaen johtaa siihen, että tuotantopanoksiin sisältyvällä alv:lla (joka ei yleensä oikeuta vähennykseen, koska ei ole kyse verollisista liiketoimista) kartutetaan joidenkin jäsenvaltioiden omia budjettejia, vaikka siihen ei ole perusteita. Tämän estämiseksi näitä yrityksiä on syytä kohdella kansainvälisinä järjestöinä, jos ne ovat Euroopan yhteisöjen perustamia, niillä on oikeushenkilöllisyys ja ne saavat avustusta yhteisöjen yleisestä talousarviosta. On kuitenkin syytä täsmentää, että verovapautusta ei voida soveltaa tavaroiden luovutuksiin eikä palvelujen suorituksiin, jos tavarat ja palvelut on tarkoitettu näiden yritysten jäsenten yksityiskäyttöön.

Bulgaria ja Romania saivat unioniin liityttyään luvan myöntää verovapautuksen pienille yrityksille ja jatkaa alv-vapautuksen soveltamista kansainvälisiin henkilökuljetuksiin. Nämä poikkeukset on aiheellista sisällyttää alv-direktiiviin, kuten on tehty muidenkin jäsenvaltioiden tapauksessa.

Ehdotuksessa esitetään myös seuraavaa muutosta vähennysoikeuteen: jotta periaatetta, jonka mukaan vähennys voidaan tehdä vain, jos kyseisiä tavaroita ja palveluja käytetään vähennyskelpoisiin liiketoimiin, voitaisiin soveltaa paremmin, alkuperäinen vähennys olisi rajoitettava tosiasiallisen ammattikäytön osuuteen, kun sekä ammatti-että muussa käytössä oleva kiinteä omaisuus on kirjattu yrityksen varoihin ja velkoihin. Samalla ehdotetaan korjausjärjestelmää, jonka avulla voidaan ottaa huomioon vaihtelut, joita esiintyy kiinteän omaisuuden käytössä ammatillisiin ja yksityisiin (muihin kuin ammatillisiin) tarkoituksiin.

- **Oikeusperusta**

EY:n perustamissopimuksen 93 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittäväällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin seuraavista syistä:

Tässä ehdotuksessa käsitellyjä asioita käsitellään jo yhteisön lainsäädännössä, tarkemmin sanottuna 28. marraskuuta 2006 annetussa neuvoston direktiivissä 2006/112/EY. Tätä voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä ei voida muuttaa muuta kuin yhteisön lainsäädännöllä.

Jäsenvaltiot eivät voi antaa kansallista lainsäädäntöä, joka olisi yhteisön yhdenmukaistetun lainsäädännön vastaista, joten muutokset edellyttävät yhteisön voimassa olevan lainsäädännön muuttamista.

Ehdotuksen tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin yhteisön toimilla seuraavista syistä:

Voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä voidaan muuttaa vain yhteisön lainsäädännöllä.

Jo yhdenmukaistetun lainsäädännön muuttaminen edellyttää yhteisön tasolla toteutettavaa toimintaa.

Ehdotuksessa rajoitetaan mukauttamaan voimassa olevia säännöksiä, jotka ovat osoittautuneet epätarkoituksenmukaisiksi.

Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Ehdotetut toimenpiteet sisältyvät direktiiviluonnokseen. Arvonlisäverotuspaikkaa määritettäessä voidaan määrittää ainoastaan yksi paikka. Lisäksi on tärkeää yhdenmukaistaa säännöt, jotka koskevat alv:n vähennysoikeuden käyttöä.

Koska ehdotetuilla toimenpiteillä pyritään pääasiassa selventämään ja yksinkertaistamaan jo voimassa olevia sääntöjä, toimenpiteistä voi olla pelkkää hyötyä talouden toimijoille, kansalaisille ja julkishallinnolle.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säätelytapa: direktiivi.

Muut säätelytavat eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Koska yhteisön alv-lainsäädäntö, jota ehdotetaan muutettavaksi, on direktiivin muodossa, direktiivi on sopivin tapa muuttaa kyseistä lainsäädäntöä.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIEDOT

• Yksinkertaistaminen

Ehdotuksella yksinkertaistetaan sääntelyjärjestelmää, (kansallisia tai yhteisön tason) viranomaisia koskevia hallinnollisia menettelyjä sekä yhteisöjä ja yksityishenkilöitä koskevia hallinnollisia menettelyjä.

Ehdotuksessa on säännös, jonka tavoitteena on selventää yhteistä alv-järjestelmää.

Ehdotuksessa on myös toinen säännös, jonka tavoitteena on yksinkertaistaa sellaisten jäsenvaltioiden noudattamaa menettelyä, jotka haluavat soveltaa alennettua alv-kantaa maakaasun, sähkön ja kaukolämmön luovutuksiin.

Ehdotetuilla toimenpiteillä yksinkertaistetaan maakaasun arvonlisäverotuspaikan määrittämistä alan yritysten kannalta.

Vähennysoikeutta koskevan ehdotuksen tavoitteena on luoda korjausjärjestelmä sellaisten muutosten huomioon ottamiseksi, joita tapahtuu kiinteän omaisuuden ammattikäytön ja muun käytön välillä. Korjausjakson aikana kyseisen omaisuuden muuhun kuin ammattikäyttöön ei enää sovelleta alv-direktiivin 26 artiklaa, jollei kyseinen käyttö ole alun perinkin oikeuttanut alv:n vähennykseen. Tässä yksinkertaistuksena pidetään sitä, että yksityiskäyttöä (muuta kuin ammatillista käyttöä) ei tarvitse enää verottaa erikseen tai täydentävästi.

• Vastaavuustaulukko

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

• Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus luvuittain tai artikloittain

Kaasua, sähköä sekä lämpö- tai jäähdytysenergiaa koskeva alv-järjestelmä (1 artiklan 1, 3–5, 7 ja 9 kohta)

Maakaasun ja sähkön luovutusta ja maahantuontia koskevaa erityistä alv-järjestelmää ei sovelleta neuvoston vuonna 2003 hyväksymän tekstin mukaan maakaasun osalta muuhun kuin jakeluverkon kautta tapahtuvaan luovutukseen ja maahantuontiin. Tämä jättää järjestelmän soveltamisalan ulkopuolelle maakaasun luovutuksen ja maahantuonin, jotka tapahtuvat siirtoverkon kaasuputkien kautta. Lisäksi erityisjärjestelmää ei toistaiseksi voi soveltaa maakaasun luovutukseen ja maahantuontiin, joissa käytetään kaasusäiliöaluksia. Tällaisten alusten avulla luovutettu tai maahantuotu kaasu on kuitenkin samaa kuin kaasuputkissa kuljetettu kaasu, ja kun se on höyrystetty uudelleen tulosatamassa, se syötetään siirtoverkon putkistoon. Ehdotuksessa esitetäänkin, että edellä mainitun erityisjärjestelmän soveltamisalaa laajennetaan siten, että se käsittää kaikentyypisissä kaasuputkissa sekä kaasusäiliöaluksilla kuljetettavan maakaasun luovutuksen ja maahantuonin.

Hiljattain on myös perustettu ensimmäiset rajatylittävät lämpö- ja jäähdytysverkot. Vaikuttaa siltä, että samat ongelmat, jotka liittyvät maakaasun ja sähkön luovutukseen ja maahantuontiin, liittyvät myös lämpö- ja jäähdytysenergian luovutukseen ja maahantuontiin. Sen vuoksi direktiiviehdotuksessa esitetään, että alv-järjestelmä, jota

sovelletaan lämpö- ja/tai jäähdytysverkoissa kuljetettavan lämpö- tai jäähdytysenergian luovutukseen ja maahantuontiin, sovitetaan maakaasun ja sähkön luovutukseen ja maahantuontiin sovellettavan järjestelmän mukaiseksi.

Lisäksi, kun on kyse paikasta, jossa palvelujen suorituksesta kannetaan alv:a, käännettyä verovelvollisuutta ei alv-direktiivin 56 artiklan nykyisen sanamuodon mukaan voi soveltaa muuta kuin pääsyn tarjoamiseen maakaasun ja sähkön siirtojärjestelmiin. Sen vuoksi ehdotetaan, että käännetyn verovelvollisuuden mukainen menettely laajennetaan koskemaan kaikkia palvelujen suorituksia, jotka liittyvät pääsyn tarjoamiseen sähkö-, maakaasu-, lämpö- ja/tai jäähdytysverkkoihin eikä pelkästään siirtoverkkoihin.

Alv-direktiivin 102 artiklassa säädetään menettelystä, jonka mukaan komission on ilmaistava kantansa siihen, onko kilpailu vaarassa vääristyä sen vuoksi, että maakaasun ja sähkön luovutuksiin sovelletaan alennettua verokantaa. Viimeaikaiset kokemukset tämän menettelyn soveltamisesta ovat osoittaneet sen olevan vanhentunut ja tarpeeton. Itse asiassa 38 ja 39 artiklalla on jo varmistettu direktiivin 2002/93/EY antamisen jälkeen, että alv kannetaan siinä paikassa, jossa hankkija tosiasiallisesti kuluttaa sähkön taikka maakaasun siirtojärjestelmässä kuljetetun kaasun. Näissä säännöissä otetaan huomioon tämäntyyppisen kuljetuksen erityispiirteet luovutuspaikan määrittämisen yhteydessä, millä vältetään kilpailun vääristyminen jäsenvaltioiden välillä. Ehdotuksen mukaan nämä säännöt olisi ulotettava koskemaan lämpö- tai jäähdytysenergian luovutusta lämpö- ja/tai jäähdytysverkojen välityksellä. On kuitenkin yhä tarpeen varmistaa, että komissiolle ja muille jäsenvaltioille annetaan riittävästi tietoja, kun jokin jäsenvaltio ottaa alennetun verokannan käyttöön tällä hyvin herkällä alalla. Sen vuoksi ehdotetaan menettelyä, jossa on kuultava ensin alv-komiteaa ennen kuin jokin jäsenvaltio alkaa soveltaa alennettua verokantaa maakaasun, sähkön tai kaukolämmön luovutukseen.

Yhteisyrityksiä koskeva alv-järjestelmä (1 artiklan 10 kohta)

Jotta kansainvälinen järjestö voisi hyödyntää alv-direktiivin 151 artiklan mukaista vapautusta, sen perustajana on oltava vähintään kaksi valtiota, jotka Euroopan unioni on tunnustanut, tai jokin olemassa oleva kansainvälinen järjestö (tapauksen mukaan yhdessä muiden kansainvälisten järjestöjen tai valtioiden kanssa) ja sen perustamisella on oltava oikeutetut tavoitteet, joihin pyritään yhdessä ja jotka eivät ole ensisijaisesti taloudellisia luonteeltaan. Yhteisyrityksiä ei voida pitää tällaisina kansainvälisinä järjestöinä. Niiden tehtävänä on kuitenkin toteuttaa yhteisön politiikkaa, jota ei rahoiteta pelkästään yhteisön varoin vaan myös jäsenvaltioiden kansallisista budjeteista.

Yhteisyritysten toiminta ei yleensä ole alv:n alaista, minkä vuoksi niillä ei ole oikeutta vähentää tuotantopanoksiin sisältyvää alv:a. Näin ollen niitä olisi kohdeltava samalla tavoin kuin kansainvälisiä järjestöjä, jotta vältettäisiin niiden tekemien hankintojen verotuksesta aiheutuvat vaikutukset. Sen vuoksi ehdotetaan, että alv-direktiiviin lisätään uusi 151 a artikla, jossa yhteisyritykset rinnastetaan kansainvälisiin järjestöihin. Tätä kohtelua ei kuitenkaan myönnettäisi muuta kuin Euroopan yhteisöjen perustamille järjestöille, joilla on oikeushenkilöllisyys ja jotka todellisuudessa saavat avustusta yhteisöjen yleisestä talousarviosta. Verovapautusta ei myöskään sovellettaisi sellaisten tavaroiden luovutuksiin eikä sellaisten palvelujen suorituksiin, jotka on tarkoitettu yhteisyritysten jäsenten yksityiskäyttöön.

Tiettyjen unionin laajentumiseen liittyvien seurausten huomioon ottaminen (1 artiklan 2, 6, 8 ja 12–16 kohta).

Bulgaria ja Romania saivat unioniin liittyttyään luvan myöntää verovapautuksen pienille yrityksille. Selvyyden ja avoimuuden vuoksi tämä poikkeus on sisällytetty ehdotuksessa alv-direktiivin 287 artiklaan. Lisäksi nämä uudet jäsenvaltiot saivat samassa yhteydessä luvan jatkaa alv-vapautuksen soveltamista kansainvälisiin henkilökuljetuksiin. Tämän huomioon ottamiseksi alv-direktiiviin on lisätty uusi 390 a ja 390 b artikla.

Tiettyyn kiinteään omaisuuteen liittyviä tavaroita ja palveluja koskevaan vähennysoikeuteen sovellettavat yksityiskohtaiset säännöt (1 artiklan 11 kohta)

Alv-direktiivin 168 artikla sisältää vähennysoikeutta koskevan perusperiaatteen, jonka mukaan verovelvollisilla on alv:n vähennysoikeus siltä osin kuin tavaroita ja palveluja, joista alv on maksettava tai maksettu, käytetään vähennykseen oikeuttaviin liiketoimiin.

Uuden säännöksen tavoitteena on selventää vähennysoikeuden käyttöä, kun sitä sovelletaan kiinteään omaisuuteen, jota on tarkoitus käyttää samanaikaisesti sekä ammatti- että muuhun tarkoitukseen. Tämä koskee erityisesti alv:a, jota kannetaan kiinteän omaisuuden hankinnoista mutta myös sellaisista palveluista kuin rakentaminen, kunnostaminen ja merkittävä muuntaminen, jotka taloudellisesta näkökulmasta katsottuna voidaan rinnastaa kiinteän omaisuuden hankkimiseen tai rakentamiseen. Yksinkertaiset korjaukset tai parannukset eivät sen sijaan kuulu ehdotetun toimenpiteen soveltamisalaan.

Ehdotetun säännöksen mukaan alkuperäinen vähennys rajoitetaan edellä kuvatuissa tapauksissa koskemaan tavarantoiminnan todellista käyttöä liiketoimissa, jotka oikeuttavat vähennykseen, kun verosaatava syntyy. Enää ei olisi mahdollista vähentää heti koko tuotantopanoksista kertyvää alv:a, jos on kyse muustakin kuin ammattikäytöstä.

Tämän verovelvollista koskevan rajoituksen vuoksi, joka vaikuttaa alv:n vähentämiseen, on luotu korjausjärjestelmä, jolla otetaan huomioon kiinteän omaisuuden ammatti- ja muun käytön välillä tapahtuvat muutokset ajanjaksona, joka vastaa nykyistä kiinteistöinvestointeihin sovellettavaa oikaisukautta. Uutta järjestelmää sovellettaisiin sekä ammattikäytön lisääntymiseen että sen vähenemiseen. Järjestelmällä korvattaisiin muun kuin ammattikäytön verottaminen (alv-direktiivin 26 artikla) korjausjakson aikana, ja se toimisi myös verovelvollista hyödyttävänä korjausjärjestelmänä sellaisissa tapauksissa, joissa ammattikäyttö lisääntyy vähennykseen oikeuttavissa liiketoimissa. Tämän järjestelmän toimintaa voidaan verrata nykyiseen kiinteistöinvestointeja koskevaan oikaisujärjestelmään, jossa oikaistaan ammattikäytön osalta verollisten liiketoimien (ja muiden vähennykseen oikeuttavien liiketoimien) ja verosta vapautettujen liiketoimien (vähennykseen oikeuttamattomien liiketoimien) prosentuaalinen vaihtelu oikaisukaudella. Ammatillisten ja yksityisten (ei-ammatillisten) liiketoimien välisen suhteen osalta uutta korjausjärjestelmää sovellettaisiin rinnakkain oikaisujärjestelmän kanssa, eikä jälkimmäistä muutettaisi, jos kiinteä omaisuus olisi kiinteistöinvestointi.

Näin ollen ehdotetaan uuden 168 a artiklan lisäämistä alv-direktiiviin, jotta voidaan selventää vähennysoikeuden käyttöä kiinteän omaisuuden yhdistetyn käytön yhteydessä.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY⁴ on mukautettava, jotta siihen voidaan sisällyttää erilaisia, pääasiassa teknisiä muutoksia.
- (2) Kun on kyse maakaasun ja sähkön maahantuontia sekä maakaasun ja sähkön luovutuksen verotuspaikkaa koskevista säännöksistä, direktiivin 77/388/EY muuttamisesta kaasun ja sähkön luovutuspaikkaa koskevien sääntöjen osalta 7 päivänä lokakuuta 2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/92/EY⁵ luotua erityisjärjestelmää ei sovelleta sellaisissa kaasuputkissa kuljetettavan maakaasun maahantuontiin ja luovutukseen, jotka eivät kuulu jakeluverkkoon, eikä varsinkaan siirtoverkon kaasuputkissa kuljetettavan maakaasun maahantuontiin ja luovutukseen, vaikka näiden kaasuputkien välityksellä toteutetaan lähes kaikki kaasuputkien kautta tapahtuvat rajatylittävät liiketoimet. Sen vuoksi erityisjärjestelmän soveltamisala olisi laajennettava käsittämään kaikissa kaasuputkissa kuljetettavan maakaasun maahantuonti ja luovutus.
- (3) Erityisjärjestelmää ei toistaiseksi sovelleta myöskään kaasusäiliöaluksilla kuljetettavan maakaasun maahantuontiin ja luovutukseen, vaikka tällainen kaasu on ominaisuuksiltaan samanlaista kuin kaasuputkien kautta maahantuotava tai luovutettava kaasu ja vaikka se höyrystämisen jälkeen kuljetetaan kaasuputkissa. Sen

¹ EUVL C [...], [...].[...].[...], s. [...].

² EUVL C [...], [...].[...].[...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...].[...].[...], s. [...].

⁴ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/138/EY (EUVL L 384, 29.12.2006, s. 92).

⁵ EUVL L 260, 11.10.2003, s. 8.

vuoksi erityisjärjestelmän soveltamisala olisi laajennettava käsittämään kaasusäiliöaluksilla kuljetettavan maakaasun maahantuonti ja luovutus.

- (4) Ensimmäiset rajatylittävät lämpö- ja jäähdytysverkot on jo otettu käyttöön. Lämpöenergian ja jäähdytysenergian luovutukseen tai maahantuontiin liittyy samoja ongelmia kuin maakaasun ja sähkön luovutukseen tai maahantuontiin. Voimassa olevilla säännöillä varmistetaan jo maakaasun ja sähkön osalta, että arvonlisävero kannetaan siinä paikassa, jossa hankkija tosiasiallisesti kuluttaa maakaasun tai sähkön. Näiden sääntöjen avulla vältetään kilpailun vääristyminen jäsenvaltioiden välillä. Sen vuoksi samaa järjestelmää, jota sovelletaan maakaasuun ja sähkөөn, olisi sovellettava myös lämpö- ja jäähdytysenergiaan.
- (5) Palvelusuoritusten arvonlisäverotuspaikan osalta nykyisessä lainsäädännössä edellytetään, että erityisjärjestelmää sovelletaan ainoastaan pääsyn tarjoamiseen maakaasun ja sähkön jakelujärjestelmiin. Tietyt suuret kaasun tai sähkön kuluttajat ovat kuitenkin liittyneet suoraan siirtoverkkoon eivätkä jakeluverkkoon. Sen vuoksi tämän erityisjärjestelmän soveltamisala olisi laajennettava käsittämään kaikki palvelusuoritukset, jotka liittyvät pääsyn tarjoamiseen kaikkiin sähkö- ja maakaasuverkkoihin sekä lämpö- tai jäähdytysverkkoihin.
- (6) Nykyään on voimassa menettely, jonka mukaan komission on ilmaistava kantansa siihen, onko kilpailu vaarassa vääristyä sen vuoksi, että maakaasuun, sähkөөn ja kaukolämpöön sovelletaan alennettua verokantaa. Viimeaikaiset kokemukset tämän menettelyn soveltamisesta ovat osoittaneet sen olevan vanhentunut ja tarpeeton. Verotuspaikan määrittämistä koskevilla säännöillä varmistetaan jo, että arvonlisävero kannetaan siinä paikassa, jossa hankkija tosiasiallisesti kuluttaa maakaasun, sähkön, lämpö- ja jäähdytysenergian. Näiden sääntöjen avulla vältetään kilpailun vääristyminen jäsenvaltioiden välillä. On kuitenkin yhä tarpeen varmistaa, että komissiolle ja muille jäsenvaltioille annetaan riittävästi tietoja, kun jokin jäsenvaltio ottaa alennetun verokannan käyttöön tällä hyvin herkällä alalla. Sen vuoksi tarvitaan menettelyä, jossa asiasta kuullaan ennakolta arvonlisäverokomiteaa.
- (7) Yhteisyritysten ja muiden EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan nojalla perustettujen järjestelmien tehtävänä on toteuttaa yhteisiä politiikkoja. Jotta verotus ei hyödyttäisi sitä jäsenvaltiota, jossa vero on maksettava, muiden jäsenvaltioiden ja Euroopan yhteisöjen kustannuksella, on tarpeen myöntää vapautus tuotantopanoksiin sisältyvästä arvonlisäverosta yhteisöjen perustamille yhteisyrityksille, joilla on oikeushenkilöllisyys ja jotka todellisuudessa saavat yhteisöjen yleisestä talousarviosta suoritettavaa avustusta Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston päätöksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁶ nojalla.
- (8) Bulgaria ja Romania saivat unioniin liittyttyään luvan myöntää verovapautuksen pienille yrityksille ja jatkaa verovapautuksen soveltamista kansainvälisiin henkilökuljetuksiin. Nämä poikkeukset olisi selvyuden ja johdonmukaisuuden vuoksi sisällytettävä itse direktiiviin.

⁶ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL L 390, 30.12.2006, s. 1).

- (9) Perussäännön mukaan vähennysoikeus syntyy ainoastaan silloin, kun verovelvollinen käyttää kyseisiä tavaroita ja palveluja vähennyskelpoisiin liiketoimiinsa. Tätä sääntöä on tarpeen selventää ja vahvistaa, jotta verovelvollisia kohdeltaisiin samalla tavoin sellaisissa tapauksissa, joissa tavaroita, joita käytetään verovelvollisen liiketoiminnassa, ei käytetä pelkästään tämän liiketoiminnan tarkoituksiin. Sen vuoksi vähennysoikeuden alkuperäinen käyttö olisi rajoitettava koskemaan tavarantoiminnan käyttöä liiketoimissa, jotka oikeuttavat vähennykseen, kun verosaatava syntyy.
- (10) Tässä yhteydessä tätä sääntöä olisi sovellettava verovelvolliselle luovutettuun kiinteään omaisuuteen ja tällaiseen omaisuuteen liittyviin merkittäviin palveluihin, jotka on suoritettu verovelvolliselle. Nämä ovatkin tärkeimmät tapaukset ottaen huomioon tällaisen omaisuuden arvo ja taloudellinen käyttöikä sekä se seikka, että tällaista omaisuutta käytetään yleensä muuhunkin kuin liiketoimintaan.
- (11) Ottaen huomioon vähennysoikeuden alkuperäisen käytön rajoittaminen ja pyrkimys varmistaa oikeudenmukainen vähennysjärjestelmä verovelvollisia varten, olisi säädettävä korjausjärjestelmästä, jonka avulla voidaan ottaa huomioon kiinteän omaisuuden ammattikäytössä ja muussa käytössä tapahtuvat muutokset ajanjaksona, joka vastaa nykyistä kiinteistöinvestointeihin sovellettavaa oikaisukautta.
- (12) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. ’Valmisteveron alaisiin tuotteisiin’ luetaan energiatuotteet, alkoholi, alkoholijuomat ja tupakkatuotteet sellaisina kuin ne on määritelty voimassa olevissa yhteisön säännöksissä, mutta ei kaasuputkissa tai kaasusäiliöaluksilla kuljetettavaa maakaasua, sähköä eikä lämmitys- tai jäähdytysverkoissa kuljetettavaa lämpö- tai jäähdytysenergiaa.”.

- 2) Korvataan 13 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat pitää julkisoikeudellisten yhteisöjen harjoittamaa toimintaa, joka on vapautettu arvonlisäverosta 132, 135, 136, 371, 374–377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan ja 380 – 390 b artiklan nojalla, sellaisena toimintana, jota nämä harjoittavat viranomaisen ominaisuudessa.”.

- 3) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) kaasuputkissa tai kaasusäiliöaluksilla kuljetettavan maakaasun luovutus, sähkön luovutus tai lämpö- tai jäähdytysverkoissa kuljetettavan lämpö- tai jäähdytysenergian luovutus 38 ja 39 artiklassa säädetyin edellytyksin;”.

- 4) Korvataan 38 ja 39 artikla seuraavasti:

”38 artikla

1. Jos sähköä, kaasuputkissa tai kaasusäiliöaluksilla kuljetettavaa kaasua tai lämpö- tai jäähdytysverkoissa kuljetettavaa lämpö- tai jäähdytysenergiaa luovutetaan verovelvolliselle jälleenmyyjälle, luovutuksen paikkana pidetään paikkaa, jossa kyseisellä verovelvollisella jälleenmyyjällä on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, jolle nämä tavarat luovutetaan, taikka jos tällaista kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, paikkaa, jossa verovelvollisella jälleenmyyjällä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka.

2. Edellä 1 kohdassa ’verovelvollisella jälleenmyyjällä’ tarkoitetaan verovelvollista, jonka pääasiallisena toimintana maakaasun, sähkön, lämpö- tai jäähdytysenergian ostojen osalta on kyseisten tuotteiden jälleenmyynti ja jonka näiden tuotteiden oma kulutus on hyvin vähäistä.

39 artikla

Kaasuputkissa tai kaasusäiliöaluksilla kuljetettavan maakaasun luovutuksen tai sähkön, lämpö- tai jäähdytysenergian luovutuksen osalta, kun luovutus ei kuulu 38 artiklan soveltamisalaan, luovutuksen paikkana pidetään paikkaa, jossa hankkija tosiasiallisesti käyttää ja kuluttaa nämä tavarat.

Jos hankkija ei tosiasiallisesti kuluta kaikkea maakaasua, sähköä, lämpö- tai jäähdytysenergiaa taikka osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan käytetyiksi ja kulutetuiksi paikassa, jossa hankkijalla on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, jolle nämä tavarat luovutetaan. Jos tällaista kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, hankkijan katsotaan käyttäneen ja kuluttaneen tavarat paikassa, jossa hankkijalla on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka.”.

5) Korvataan 56 artiklan 1 kohdan h alakohta seuraavasti:

”h) pääsyn tarjoaminen maakaasun tai sähkön siirto- tai jakeluverkkoihin taikka lämpö- tai jäähdytysverkkoihin sekä näissä verkoissa tapahtuva kuljetus tai siirto sekä muiden mainittuihin toimiin suoraan liittyvien palvelujen tarjoaminen;”.

6) Korvataan 80 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ilmaisu ”380–390 artiklan” ilmaisulla ”380 – 390 b artiklan”.

7) Korvataan 102 artikla seuraavasti:

”102 artikla

Arvonlisäverokomitean kuulemisen jälkeen kukin jäsenvaltio voi soveltaa alennettua verokantaa maakaasun, sähkön tai kaukolämmön luovutuksiin.”.

8) Korvataan 136 artiklan a alakohdassa ilmaisu ”380–390 artiklan” ilmaisulla ”380–390 b artiklan”.

9) Korvataan 143 artiklan 1 alakohta seuraavasti:

”1) kaasuputkissa tai kaasusäiliöaluksilla kuljetettavan maakaasun maahantuonti, sähkön maahantuonti tai lämpö- tai jäähdytysverkoissa kuljetettavan lämpö- tai jäähdytysenergian maahantuonti.”.

10) Lisätään 151 a artikla seuraavasti:

”151 a artikla

Sovellettaessa 151 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa yhteisyrityksiä tai muita järjestelmiä, joita tarvitaan, jotta yhteisön tutkimusta, teknologista kehittämistä ja demonstrointia koskevat ohjelmat voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön, ja jotka Euroopan yhteisöt ovat perustaneet EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan nojalla ja joilla on oikeushenkilöllisyys ja jotka todellisuudessa saavat yhteisöjen yleisestä talousarviosta suoritettavaa avustusta neuvoston asetuksen (EY, Euratom) No 1605/2002⁷ 185 artiklan nojalla, kohdellaan kansainvälisinä järjestöinä edellyttäen, että ne eivät harjoita tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa.

Mainitussa 151 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b kohdassa säädettyä vapautusta ei kuitenkaan sovelleta sellaisten tavaroiden luovutuksiin eikä sellaisten palvelujen suorituksiin, jotka on tarkoitettu yhteisyritysten tai muiden ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen järjestelmien jäsenten yksityiskäyttöön.”.

11) Lisätään 168 a artikla seuraavasti:

”168 a artikla

Kun on kyse kiinteän omaisuuden hankkimisesta, rakentamisesta, kunnostamisesta tai perusteellisesta muuntamisesta, samanaikaisesti verosaatavan kanssa syntyvän vähennysoikeuden alkuperäinen käyttö rajoitetaan siihen osuuteen, jolla kiinteää omaisuutta tosiasiallisesti käytetään vähennykseen oikeuttaviin liiketoimiin.

Poiketen siitä, mitä 26 artiklassa säädetään, ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun kiinteän omaisuuden käyttöosuudessa tapahtuvat muutokset otetaan huomioon niillä ehdoilla, joista säädetään 187, 188, 190 ja 192 artiklassa vähennysoikeuden alkuperäisen käytön oikaisemisen osalta.

Toisessa alakohdassa tarkoitetut muutokset otetaan huomioon ajanjaksona, jonka jäsenvaltiot määrittelevät 187 artiklan 1 kohdan nojalla kiinteistöinvestointeja varten.”.

12) Korvataan 221 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”380–390 artiklan” ilmaisulla ”380 – 390 b artiklan”.

⁷ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

13) Lisätään 287 artiklaan kohdat 17 ja 18 seuraavasti:

”17) Bulgaria: 25 600 euroa;

18) Romania: 35 000 euroa.”.

14) Lisätään 390 a ja 390 b artikla seuraavasti:

”390 a artikla

Bulgaria saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 1 päivänä tammikuuta 2007 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

390 b artikla

Romania saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 1 päivänä tammikuuta 2007 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.”.

15) Korvataan 391 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”380–390 artiklassa” ilmaisulla ”380 – 390 b artiklassa”.

16) Korvataan liitteen X otsikko seuraavasti:

”LUETTELO LIIKETOIMISTA, JOIHIN VOIDAAN SOVELTAA 370 JA 371 SEKÄ 375 – 390 b ARTIKLASSA TARKOITETTUJA POIKKEUKSIA”.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivästä heinäkuuta 2008. Jäsenvaltioiden on toimitettava viipymättä kyseiset säännökset ja näiden säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja